

RØD-(H)VIN

Gjæret, tappet og utstelt av H. L. Myhra og Roar Ormåsen (med bistand av sine rus(se)kamerater)
NB. Vitenskapelig kontrollert av skoleautoriteter

Les disse artikler:

Kongsberggrussen 1948.

★

Det første kysset.
(Den fyrste trynslleiken)

★

Stik gikk det til.

★

Jeg jaget enken til hun
fanget meg.

★

Russen sine Høner til
Haugen utslepte.

★

Redaktør Syvertsen fra
Trangvik tilflytter
Kongsberg.

Russe-dåpen.

★

Hemmelig bordell på
Kongsberg!

★

Dagens tekst

★

Klasseforstanderen vår
lektor Eskerud.

★

Russens program 17. mai
(Slitet begynner)

★

Dilerium underbuksis.

★

En lek med døden

★

Fra lesekrelsen

★

Rektor Esp —
Vemorandum.

★

Storbyens
ansikt (sgrimase.)

★

Bastlaik mord i natt.

★

Formannskapet får mis-
tillitsvotum i bystyret

★

Grønningen avslørt i går
kveld.

★

Natt til 18. mai.

KNEGGET:

Russ i rus og russerus,
plankesaft og spiritus!
Leksepugg og skole slutt
russen kommer — kjempeslett!
Handelstand og andre stender
schnørr og tårer — lause tenner!
Kis og kjei og fyll og rør
krever russen 48!!

WILH. ZACHRISEN

Manufaktur - Konjeksjon

★

Nymoens Torv - Tlf. 368 - Kongsberg
Byens største forretning i bransjen!

Kongsberg Elektriske A/S

Allt elektrisk.
Reparasjonsverksted.
Telefon 706.

Når De en gang skal bygge og bo,
vær så snill: ring Klier & Co.

KONGSBERG BRUK

Tlf. 446. - Repr. for And. H. Klier & Co. Ltd.,
Fredrikstad.

Kari Hoff

Manufakturforretning — Systue.

Skal garderoben fornyes? Nyheter ankommer daglig!
KAPER, DRAKTER, KJOLER OG BLUSER.
Stil og kvalitet preger våre nye modeller.
En gang kunde, alltid kunde!

Kongsberg Tricotagemagasin.

Telefon 105.

O. SUNSEHAUGEN

Kongsberg.

AUTO, RADIO OG SPORTSFORRETNING.
General Motors forhandler.
Tlf.: Butikk 91 - Kontoret 155 - Privat 155b.

N. HVIDSTEN

Kongsberg. - Telefon 38.
Manufakturforretning.

GRAND HOTELL

Kongsberg.

Formannskapet får mistillitsvotum i bystyret

Bystyret godkjenner ikke ordførerens forslag om for alltid å henlegge DO-spørsmålet

Frk. Stray (h) mener det bare må bli et ti(d)sspørsmål når vi skal få et sted å samle den gjødsel vi trenger til livets opphold. Meieribestyrer Røed hevder at vi må huske at vi lever i et guano-krati — alle ansvarsbevisste kvinner og menn må nå gi sin skjerv slik at denne styreform kan vare, og våre barn nyte godt av det vi avlot.

En skjønner at bystyremedlemmene er imot en avføring fra dette (på)trengende spørsmål. Men i formannskapet var altså stemningene en annen, og formannskapet krevde tillitsvotum for sitt forslag som vi refererer nedenfor.

Kongsberg Bystyre,
Representanter for Kgb. befolkning!

Vi har funnet å måtte henstille på det mest (inn)trengende at bystyret som sådant fatter beslutning om at spørsmålet om noen gang å røse en do til offentlig og allment bruk, som vi har foreslått, alltid henlegges. Grunnen til denne stillingen er nedenfor avfattet i de «Thorsenske betraktningers»:

- I) Kongsbergs befolkning er for en meget stor del bønder i annen eller sogar i første generasjon. I bonden er det nedlagt en dyp trang til å nyte de landlige gleder som byen som sådan kan gi ham. Han vil ikke for noen pris miste den glede som det er med en velrettet stråle å kunne knekke et svalende strå eller drukne en maur når den uten å ane annet enn fred og ingen fare drager henad den slagne gårdsplass.
- II) Kongsberg Formannskap føler seg i pakt med demokratietts helligste prinsipper, og kan ikke se noen utveg til å kunne reise en do i denne by på demokratisk grunnlag. Byen deles som kjent i to av elven, og hvilken side skal så belemres med dette hus?
- III) Hvis vi får en do i denne byen, får ikke mannen anledning til å gjøre seg av med det naturen har pålagt ham å kvitte seg av med på en frekk og freidig måte. Kvinnen har godt av å se det sterke kjønn i denne mandlige posisjon.
- IV) De fleste av oss har ikke lenger veg til våre respektive diddeldeer enn at vi kan nå dem om vi er i knip(e). (Thorsen bemerket her at han aldri hadde følt noen mangel når

det gjaldt offentlig do; det måtte da eneste være når meieribestyrer Røed hadde innlegg i bystyret.)

- V) Det er en innvil visshet grensende sannsynlighet for at en opprettelse av en offentlig do kan komme til å få vidtrekkelige følger for hele Norge, for samfunnet som sådant Truman vil komme til å regne et slikt foretagende for sosialisme og kollektivisme. Så lenge enhver borger ser seg i stand til å ha sin egen do, bør ikke eiendomsretten og det private initiativ hindres på dette punkt. (Dette punkt ble vedtatt av formannskapet etter henstilling fra lektor Mikalsen.)

«De Thorsenske betraktninger» ble lagt fram for et samlet bystyre, og som vi alt har hørt reiste det seg en storm av protester mot innstillingen.

Edward Ullberg (Bella-Kuhn) var av formannskapet valt til å forsvare dets standpunkt og begynte med å si at han i adskillige år hadde sittet i bystyret, og han hadde i alle disse årene tatt spørsmålet om «do eller ikke do» svært alvorlig; det ville han ha understreka, men han hadde inntrykk av at de øvrige medlemmene av bystyret nærmest regnet debatten om emnet som hyggelig ti(d)ssfordriv. «Slapphetens ånd har sneket seg inn i denne sal,» sa han, «formannskapet har i lengre tid vært oppmerksom på dette og håper at denne prinsipp-sak som hvis den får en rettfærdig løsning, for alle tider kan stå som et utilskitnet eksempel for kommende bystyrepraesentanter, og at den odeur formannskapet er bestemt med, også vil smitte over på dere.»

Det eneste som kan sies til forsvaret for opprettelse av en kommunal do, måtte være at Tråkkagjengen endelig kunne få et sted å tilbringe sine ledige stunder. Formannskapet har vært oppmerksom på dette, og nå etter at Gauk Street har blitt til Melkevegen, har jo behovet blitt enda større. Men så lenge byens parker og Tråkkas er fritt forum, kan vi ikke se oss i stand til å ta dette i betraktning.

Bella-Kuhn satte seg etter å ha fått et truende blick fra ordføreren. Det var tydelig at han hadde mer på hjertet, men bøyde seg for autoriteten og satte seg.

En stille summen steg fra de forbausede bystyremedlemmers struper; summingen steg til en predevende demonstrerende larm.

Da brast det for frk. Stray. Hun

Rektor Esp- Vemorandum

Vi liker rektor Esp! Som alle lærere har vel også han svake diktatoriske tendenser, men han respekterer oss, iallfall tilsynelatende, og han er et uunnværlig smelteapparat i denne trege asfaltmassen som byens ledelse sitter fast i. Han får gjort det umulige, og enda mer har han planer om. Grei er han, en glødende tro på demokratiet og FN har han, og han er helt fri for dogmatisk tankegang. Han er i det hele en utmerket sjef for museet. Vi vil ikke for noen pris miste ham igjen. Men vi må visst finne oss i at han reiser likevel. Som alle andre nordboere må også rektor Esp ha et sted å bo. Han har kone og barn han gjerne vil holde forbindelsen oppe med. Kongsberg har ikke skaffet ham tak over hodet, og han kan ikke bo ute med familien. Derfor vil han reise fra oss igjen. Vi må ikke være så dumme å slippe ham ut av hendene på oss, og Russen oppfordrer derfor de styrende til å samle de nødvendige kvanta plank, spiker og papp og gjøre noe positivt! Sitt ikke og klyp på skillingen når daleren går. Det heter nok «salige er de fattige i ånden», men det må da være grenser!

KAN MAN SI OM et gymnastikkparti som er kommandert i hoftefest at de er hofteholdere?

reiser på hele sin kvinnelige corpus og fyller sine lunger med luft. Så skriker hun; Jeg føler i dette øyeblikk en uhyggelig trang — trang til å advare byens borgere mot dette formannskap som forsøker å eliminere en av biologiens grunnsetninger: Enhver levende skapningstrang til DO! Frøkenen fyller igjen sine lunger med luft: «Nå kan jeg ikke holde meg lenger»!!!! Dermed forlot hun bystyresalen under øredøvende applaus.

De Thorsenske betraktninger ble så satt under avstemning. Ordføreren uttalte de historiske ord: Den som stemmer for, stemmer imot, de som sitter, reiser seg!!! Her stemmas!! Forslaget ble nedstemt mot formannskapets stemmer. — BYSTYREMEDLEMMENE HADDE AVVERGET BAKHOLDSANGREPET...

Hemmelig bordell på Kongsberg!

Prostitusjonen herjer også her i Bergstaden. - Kongsbergpolitiet har foretatt en rekke arrestasjoner av impliserte. - Kjent formannskapsmedlem og forretningsmann i varetekt

Russen har besluttet å offentliggjøre navnene på alle de impliserte

Sedelighets-forbrytelser, prostitusjon og bordell-virksomheter er langt fra ualmennelig i vår tids verden. Hver eneste dag hele året gjennom bringer den norske presse stoff om denne skitne virksomhet, men at denne trafikk har slike dimensjoner så at den også har fått tilhengere her på Kongsberg, er mildest sagt rystende.

Politiet har på det strengeste forbudt alt avisskriveri om affæren inntil videre, da man har funnet at tilfellet er det mest graverende i Kongsberg-politiets historie.

Grunnen til at vi kan by våre lesere disse ferske nyhetene gjennom vår avis er at det er en av årets russ som har anmeldt saken, så kilden skulle derfor være pålitelig nok.

Huset som natt til fredag ble avslørt som bordell ligger i X gate. Det gjelder en to-etasjes, gammel trebygning som i de siste tre årene har vært leid ut til hybelboere. Hvem som er den egentlige eier av huset har det dessverre ikke lyktes oss å bringe på det rene ennå.

Det som imidlertid hadde ledet vedkommende på sporet var at da han en aften (5/5 kl. 24) passerte det omtalte hus, hadde han sett en av byens ledende menn snike seg ut fra porten for så med raske skritt å forsvinne i mørket. —

For så vidt ikke noe merkelig i det bortsett fra den kanskje noe eiendommelige måten å bevege seg ut av et portrom på. Men da ved-

kommende russ et par dager senere igjen la veien om X gt. og fant at nøyaktig det samme gjentok seg, var grunnen for mistanken lagt; dog ikke for noen anmeldelse.

Russe-gutten lot seg derfor heller ikke stoppe med dette, og etter 3 dagers intens utkikk og kontroll med inn- og utgående trafikk mente han å ha tilstrekkelig grunn til mistanke og fant det derfor forvarlig å gå til anmeldelse.

Politiet ble varslet og rykket øyeblikkelig ut, og fangsten kan ikke sies å være liten. Mannen som var blitt iaktatt de to førstnevnte kveldene, viste seg å være en forretningsmann her fra Bergstaden, nemlig ingen ringere enn herr

Fortst. side 11

H. RUA - Skotøy- og Skomakerforretning.

Telefon 303.

1. kl.s finere skotøy samt arbeidsskotøy.
Bestillinger og reparasjoner!
1. kl.s arbeid!

SER DE RØDT når De leser (Russ)avisen?
Da er det noe i veien med øynene!
Kom til oss!

ANDERS SPITEN

A. Spiten & Co.

†

Det meddeles for slekt og eventuelle venner at

Dagros Aas

(født Tyr-datter)

ble slaktet etter at den ærede rett hadde fratatt meg gleden ved fremdeles å ha henne i mitt elskede hus.

Dagros — min ku,
elasket var du,
vi møttes sjel til sjel.
Farvel — farvel.

O. N. A.

Den avslaktede er blitt ført til kjøttkontrollen hvor det ble konstateret at den vog 300,5 kilo, og den var den feteste ku som noensinne dithen føret var, hvilket viser min livsvisdom, og min psykologiske evne til å forstå mine elskede dyr.

Kongsberg 17. mai 1948.

OLA N. AAS

(på eventuelle familier og egne vegne).

Russen er et pust av vår —

når den på andres liktorn trår —
men hvis jeg et støt på veien får —
de over streken går!

Liktornen er forøvrig et ukjent fenomen for de som kjøper sommerskoen hos

Edw. Lien

KONGSBERG FRUKTHALL

Bruk mindre rødt på ruta mi!

Kongsberg Fisk og Vilt

Innehaver: W. A. Henriksen
Telefon 681

Alt i fisk, fiskemat og vilt

På annonsen skal storfolk kjennes — N. Wessel Berg.

Vi forsøker å skaffe våre kunder kurante, gode varer.
Tross de vanskelige tider har vi godt utvalg i
KNAPPER, BÅND OG PYNTESAKER.

MANUFAKTURHUSET
Telefon 132.

Saker De . . .

kvalitet i **HERREKLÆR**, kommer De vanskelig forbi

Hans Bryn
KONGSBERG

ODD CLAUSEN

De har kroppen —
vi har dressen!!!

WILHELM HVAMB

Barbermester.
Grand Hotell - Kongsberg.

REIDAR O. ORVØY

Urmaker - Kongsberg.

Mitt motto er: A tjene mest
ved å betjene best.

Lamper, skjær, kopper og krus,
Ja, noe for hvert eneste hus.

Det selges både vinter og sommer
og stadig nye varer det kommer. **E. H. THORBERG**
Storgaten. Telefon 109.

Alt i parfumeri, vaske-artikler
og malersaker.

Vestsiden Farvehandel
Telefon 109.

Jeg anbefaler min damefrisørsalong.

S. LANGAAS - Nytorget.

BØKER, PAPIR, KONTORUTSTYR, PROTOKOLLER.
SKOLEMATERIELL.

J. RASMUSSEN

Bok- og Papirhandel. Tlf. 710. Kongsberg.

Alt i **BILGUMMI**

Byens største lager av deler og rekvisita
ESSO bensin og olje

Brødr. Bråthen

Telefon 240 og 690

DAGENS TEKST

Formannen har ordet.

Et år er gått, og Kongsberg komm. høgre almenskole har ennå en gang formådd å drive fram et snes russ — såvidt. Vi får da i hvert fall lov til å gå opp til eksamen, om våre etterkommere er like heldige (eller uheldige) kan bare fremtiden og Wallén vise. («Vi får nok eksamensrett noen år till!») For det er jo noe alle vet at dette drivhuset hvorfra vi kommer, er i en sørgelig forfatning. Det er bare vår sterke fysiske og åndelige motstandskraft vi har å takke for at vi i det hele tatt står det over.

Og når nå vi, Kongsberg-russen 48, slipper oss løs og lager bøljer både her i byen og andre steder, så må dere så gjerne både tenke og si: «Herre-Gud, der ser en resultatet av fem års skolegang (minimum!) på Kgb. H. A. Det der skal være studenter!» Jo, De synes muligens det er lite oppløftende, men husk. Skolen alene har skylden, og skolen (d. v. s. den rønna ved Tråkka) — ja, den er Kongsbergs! Visstnok var det bra med den nye doen, men dessverre, vi er nok ennå trengende —

«Mykje skal ha meir, og faen vil ha fleir» — og andre drømmer om en ny skole.

Men sann ganske stille mellom oss sagt: om den nye skolen kommer med sine sunne og vederkvegende omgivelser og lokaler, så forsvinner neppe rødrussen. Den trives under de forskjellige forhold. Og vi drister oss til å tro at de fleste ville savne oss om vi ikke hvert år kom igjen, og i bokstavelig forstand satte litt farge på byen (rød til og med). En annen ting er at vi ikke har russetida for å oppføre et gratis-sirkus for andre, men først og fremst med den egoistiske tanke for øyet å more oss selv. Men på den annen side: vi er jo heller ikke akkurat av de som setter sitt røde lys under en skjepp.

Dere eldre, dere rolige, sindige, tenkende mennesker som er blitt preget av livets alvor, og mangfoldige ganger har opplevd russen og dens samme galskaper, blir kanskje lei oss. Muligens skjønner dere heller ikke hvorfor vi holder fast ved denne gamle tradisjonen. Men dere må huske: For oss betegner russetivet noe nytt og uprøvet. For oss er de gamle russefaktene nye. Vi gleder oss til russetida, ikke så mye fordi den er noe mål i seg selv, men fordi den betegner slutten på en samlet skolegang. Tolv år på skolebenken! — Det er lenge, og nå er vi i hvert fall såre glad for å ha lagt dem bak oss. I disse

samfulle tolv år har vi spist av kunnskapens tre, dette tres samme, ensidige, borttørkede frukter. Vi lengter etter noe annet. Derfor kaster vi oss kanskje noe glupske over alle andre, til dels forbudne, men dog herlige frukter som denne verdens jammerdal har å by på. Men så er vi jo også russ — vi har lov til det. Og vi er ungdom, vi føler lyst og tilfredsstillelse ved å bråke og feste, uten å ta alle mulige hensyn. Russetida gir oss anledning til det, og vi nytter den.

Myndighetene liker oss øynsynlig ikke. Undervisningsdepartementet, politiet, sensuren og andre forsøker å knekke oss. Eksamensordningen går oss mer og mer imot. Vi forlanger å få eksamen før 17de mai — de plasserer den allikevel så godt det lar seg gjøre før og etter denne festdag, og/eller med passende mellomrom gjennom hele russetida. Men jeg tenker de vil merke at selve fanden er i den nøtta de forsøker å knekke.

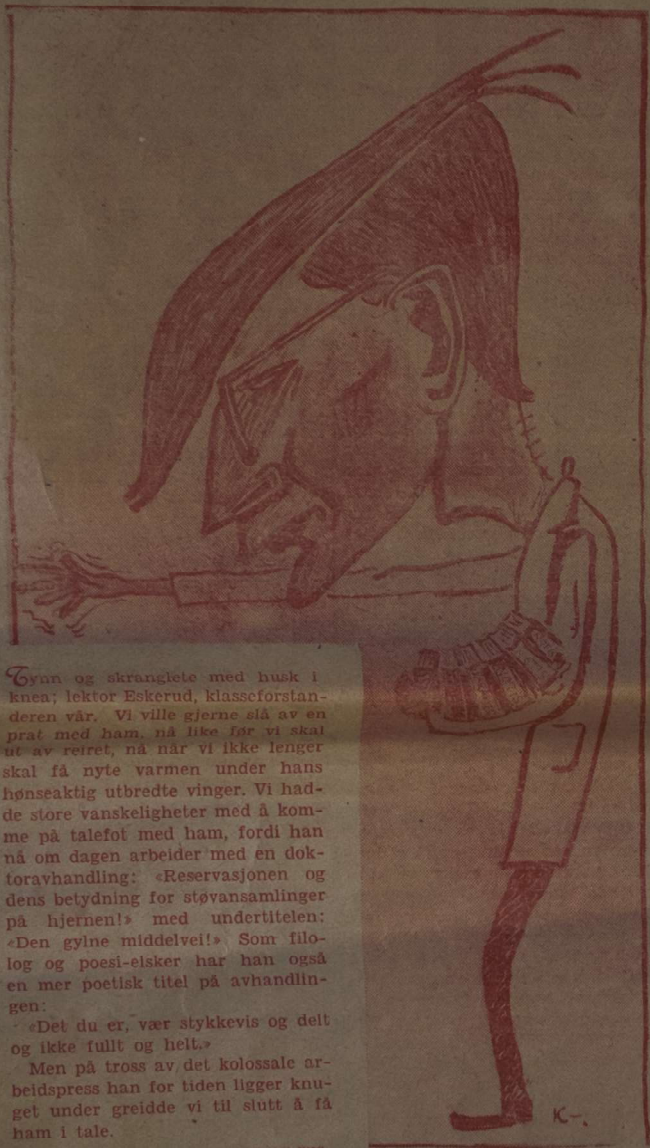
Ennå har vi eksistensmuligheter, og vi vil nytte dem. Vi føler trang til å lage litt bøljer i Kongsbergs stille, rolige moser grodde gater — ruske litt opp i årets største og viktigste hendinger, mot høy og lav, mot alt og alle på ekte russemåter. Vi skal rive ned, bygge opp, danse, feste, være glade, hole og skrike oss hese. Kort sagt, vi skal være russ — russ i det Herrens år 1948.

Apropos gjenreisninga

Forleden dag så Ruile Russ en fem-seks stykker som hadde satt i gang sin egen lille private gjenreisning. Gjenreisingsarbeidet foregikk på Claussen-hjørnet. Noen bolde borgere av byen holdt nemlig på med å reise opp en kamerat som var dritt full (:) animert). Men når den ene godt og vel var giglet på bena, datt en annen — og på den måten holdt arbeidet seg i gang uten avbrytelse. De samme herrer så ikke bare på den materielle side av gjenreisninga, men også på den moralske og kulturelle. For samtidig som de drev gjenreisning av falne kamerater, drev de også opplysningsarbeid idet de ropte til forbipasserende. Den inspirerende og åndfulle ordstrøm var etterfulgt av en herlig duft av dander og terpis. Videre hørt en brumming eller ralling som visstnok skulle forestille sang: «Fyllehølkens rapsodi i terpedur, verk I».

Klasseforstanderen vår

LEKTOR ESKERUD

Bygn og skranglete med husk i knen; lektor Eskerud, klasseforstanderen vår. Vi ville gjerne slå av en prat med ham, nå like før vi skal ut av reiret, nå når vi ikke lenger skal få nyte varmen under hans hønseaktig utbredte vinger. Vi hadde store vanskeligheter med å komme på talefot med ham, fordi han nå om dagen arbeider med en dok-foravhandling: «Reservasjonen og dens betydning for støvansamlinger på hjernen!» med undertitelen: «Den gyline middelvei!» Som filolog og poesi-elsker har han også en mer poetisk tittel på avhandlingen:

«Det du er, vær stykkevis og delt og ikke fullt og helt.»

Men på tross av det kolossale arbeidspress han for tiden ligger knugget under greidde vi til slutt å få ham i tale.

«Hva mener De om russen og russetida, lektor Eskerud?» spør vi.

Han fekte villt med den høyre (lengste) armen, beveger fingrene på sin egen karakteristiske måte og begynner så i høytidelig, faderlig beskyttende vendinger:

«Jeg vil ikke ta fra dere den glede dere måtte kunne finne i det å være russ, men husk: reservér dere i begynnelsen, så kan ingen bebreide dere siden. Jeg husker da jeg selv var russ; jeg hadde ikke dengang lært å benytte den gyline middelvei. Jeg gikk Drammensvegen, og ja, så yel dere hvordan det endte. Men siden den gang har jeg holdt meg til skummet melk, og så har all gått bra, meget bra! (?)»

«Hva mener De om årets russ-piker, har de blitt penere siden Deres dager eller er de nå som før, eller omvendt?»

Han gispet, svelget, snappet etter ordet, men fant et mæle, tross rus-

seformannens bud. Dog jo til sist, og da, med brann på kinnet, med tungen sviakende og atter rapp; han mumlet:

«Jeg synes jentene blir penere og penere for hvert år, jeg. Og vakrest er de nesten om våren!» Her begynner han å deklamere:

Søtt minne, søt sorg — — —
og den låten
lik hulkende fløyter som dør!

Vi var riktig gla for at han ikke deklamerte på nynorsk; vi har nemlig i tre lange, tunge år forsøkt å lære ham dette vanskelige språk, men nå har vi gått opp.

«Hvordan tror De det vil gå oss til eksamen?» spør vi så. Han blir plutselig meget alvorlig, nærmest trist. Langsomt og forsiktig med ettertrykk på annet hvert ord kommer det:

Storbyens ansikt(sgrimase)

Til alle tider har storbyene verden over hatt sine kuriositeter som folk i en makaber blanding av fortvilelse og håp ser opp eller ned til — alt etter som tiden endrer seg og krigene avbrytes av mislykte fredskonferanser. Således har Paris sitt Eifeltårn, New York sin frihetsstatue, Moskva sin Stalin og Kongsberg har Malm Vanberg.

Med dette akter sjølsagt ikke rusen å påstå at sistnevnte bærer særlig preg av å være noen skytsengel av klasse, men i den tid han har herjet som medaktør i en av byens dristigste vittighetsaviser har det lykket ham å innbille sine 31 lesere saker og ting av så abstrakt — for ikke å si absurd — karakter, at han ikke kan unngå å bli sett opp og ned til — kanskje helst det siste.

Nå skal vi sjølsagt ikke dømme vedkommende bare etter alle de malmfulle artikler som han og hans avis er ganske kraftig implisert i, for i og for seg er det jo forståelig at en slik verdenskuriositet som herr Vanberg etter et FN-referat eller en beretning om kråkekrigen i Uvdal må kunne tilføye: «Det er også jeg enig i», for alle som kjenner dette vesen, vet jo at det er av temmelig allsidig art. At artiklens overskrifter byttes om og at de fleste linjer står på hodet er jo fullt ut forståelig for den som har snakket med herr Vanberg. Men det er andre ting ved hans angivelige redaktørstilling som får oss til å fare sammen — og tenke. Fra pålitelig kilde har det nemlig kommet oss for øre at han har tatt seg

«Jeg har satt opp en statistisk tabell bygget på helt troverdige rykter servert av rektor, og statistikken viser at det kommer til å gå «strykende» i ordets verste betydning!» Han begynner nå å ramse opp karakterer, hele karakterer, halve karakterer, fjerdedels og tredjedels karakterer, pluss og minus, lange minusser og små plusser o. s. v. —

Karakterer er øyensynlig hans yndlingsstema, og vi får ikke stanset hans ordflom om karakterer, karakterbøker o. l. på en halv time.

Dette med «strykendes» har imidlertid satt oss i litt dårlig stemning, men hvis det går galt med noen i norsk så skal ikke han ha skylden. At et enkelt menneske har kunnet proppe så mye stoff inn i våre tett tilknappede hoder, det er en prestasjon som han skal ha vår takk for. Vi takker for årene som svant og ønsker De må få noen genler i Deres faderarme i framtida. Vi kunne dessverre ikke frambringe noen, but better luck next time, lektor Eskerud.

Før vi forlater ham betrakter vi ham for siste gang før vi skal skilles. Vi ser på ham og tenker straks på et par verselinjer av en kjent dikter:

«Det er ikke mulig å se på ham,
at han har skapt tyve russ.»

(Fritt etter Wildenvey.)

frigheter som tyder på at han akter å tilintetgjøre trykkefriheten. I 1946 hadde russen nemlig i en artikkel til sin avis skrevet at «Kongsberg unnskrenket beherskes av velospedrytterne; «Laagendalsposten» og fylleriet», men da herr Vanberg hadde trykt avisen, viste det seg at «Laagendalsposten» var utelatt, hvilket tyder på at herr Vanberg er av den mening at man ikke engang fritt skal kunne konstatere fakta gjennom pressen. For «Laagendalsposten» er da virkelig den ledende av våre tre stadsmakter. Og at byen skal beherskes av velospedrytterne og fylleriet alene er jo helt meningsløst. Hermed har altså herr Vanberg lagt for dagen at han representerer trykkefriheten på en ganske søregen måte. Spør bare hans damebekjentskaper! Merkelig nok emigrerer de fleste av disse temmelig snart. Grunnen er sikkert hans oppfatning av trykkefriheten!! De er nok enig med oss når vi foreslar at han helt og holdent burde ofre seg for kråkekrigen i Uvdal. Men spør du ham, får du alltid det svar at: «Kvinnen er deilig — iallfall før hun stikker av.» En kan forresten lett forstå at han må ha en viss forkjærlighet for kvinnen når han til og med lar frk. Stray få spalteplass i sin avis. (Vi går i dette tilfelle ut fra at frk. Stray regnes til kongsbergske kvinner.)

Hele hans tid kan dog ikke gå med til kvinneproblemer, for den overveiende del av sitt liv tilbringer han på Sørensen's Konditori, hvor han vekslor mistenkelige øyekast med sine kolleger og store pengesedler med betjeningen. Et par ganger i uka river han seg løs fra dette slitsomme «verv og stikker innom Biblioteket for å forvise seg om at man ikke låner ut de bøker som han ennå ikke har lest.

Nå skulle man kanskje tro at en kunne trekke fram noe fordelaktig hos dette menneske, men det faller sannelig ikke lett, for til og med en så ubetydelig ting som hans politiske oppfatning er «kjeivhendt». Det bærer heldigvis hans elefantfabler i «hans avis» intet videre preg av, da disse blir skrevet på maskin, og da bruker han ikke bare venstre hånds kjøring, skjønt da ville han kanskje engang kunne lære å kjøre bil også.

BETZY MADSEN.

KONGSBERG
SKOLEMATERIALFABRIKK
(A. Aasland)

All i skolemateriell.

A. MATHISEN'S EFTF.
(Rolf Mathisen)

Bakeri og konditori	Kongsberg.
Hovedforretning	tlf. 145
Filial, Storgt	• 47
Filial, Bussedalen	• 317

Blir det varer, så har vi utvalget!

AASEN & LUNDE

Sjokolade, kaffe og gode kaker,
smørbrød og andre gode saker!

Arne Laugerud
Konditor og Kafé. - Telef. 46.

A/S KONGSBERG OG OPLANDS TRÆVAREFABRIKK

Dører, vinduer, trapper, innredninger m. v.
Telefon 115.

BILLAKKERING!

Vi pussar opp Deres bil. Fagmessig arbeid!

Kongsberg Karosserifabrikk.
Telefon 664.

Bernh. Hovlid & Co.

Manufaktur, sengestyr og gardiner.

Storgatens Blomsterforretning

Telefon 125.

H. JOHANNESSEN

barber og frisør.

SETERBUA

Alltid godt utvalg i kolonialvarer.

G. M. MAGNUSSEN

Vi har alt De drømmer om og ønsker i vår bransje!
PARFYMER - FARGER - ISENKRAM.

VEST-AUTO

Inneh.: Halvor T. Sælebakke. - Tlf. 354.
ESSO BENSIN og OLJER.
Gummi - Rekvisita - Bilverksted.

Dilerium underbuksis

Hva synes De om de vide underbuksene?

Russeavisas utsendte intervjuer har spurt en del sakyndige, d. v. s. slike man tror bruker disse vidunderlige plagg, og nedenfor er deres svar. Men først en liten orientering til de som ikke bru — nåja — og andre.

En gang i høst blei jeg den lykkelige eier av to par benklær (akkurat som om de ikke skal bekle magen og pompen også). Men — nåvel, gleden blei ikke langvarig. Etter en times intens lykkefølelse kjente jeg meg noe uvel — det var noe som ikke stemte. Det seig så foruroligende nedover ett eller annet sted, og enda jeg huffsa og skaka, dro og sleit, og til slutt lista meg fram — mens jeg lot som om jeg tenkte på noe annet — enda hjalp det ikke, og til slutt gikk jeg og skreva, mest som en liten onge, som har brune fremmedlegemer, kloss under seg. Det var en tøff følelse, og jeg vakke langt fra gråten da jeg kom heim i ensomheta og fikk helst den opp.

Sikkerhetsnåler og innsnevringer av mer fagmessig art hjalp bare for en kort tid, så hadde den greid å løse seg ut igjen. Nå har jeg funnet på noe lurt. Jeg har klist av en sykkelslange og bundet den fast til begge endene av buksesmikken, og denne slangen løyer seg rundt meg et par ganger. Når buksen strækker seg — trekker bare strikken seg sammen, og slik holder den seg på plass hele dagen. Genialt, ikke sant?

Nå det skulle jo være morsomt å høre andres mening, og få et innblikk i hvorledes de greier seg, derfor dette intervjuet.

Den første jeg stevnet bort til var 5g. fader og beskytter — lektor Eskerud. Med alvor i blikket, og stundens høgtidlige, historiske sfære i tankene, banket jeg med en lett skjelvende hånd på hans inngangsportal. Døren glei opp med en liflig jammer, og der sto vi, mann mot mann. Jeg kremtet og sa fram mitt

Moderne hårklipp utføres.

JOHAN AMUNDSEN
Kongsberg Dagblads gård.

Alt i kolonial.

M. KONGSGARDEN.
Telefon 234.

DEN KRESNE

kjøper sine varer
hos

JOHS. OTTERSEN.

HANS ANDERSEN

JERNVAREHANDEL
Nymoen. Tlf. 66.

arend. Han sendte et fort blikk på sin kone som sa «men only», og hun forsvant lett rødrende med baby på armen ut nærmeste dør. Så satte han brillene bedre til rette «enger inn på nesen, tok et godt «ak i bukselinningen og dro den understen på plass, strammet beltet ett hull inn, satte seg og sa:

«De er forferdelige — å ja — unnskyld, jeg mener at med all mulig reservasjon vil jeg si at de er ikke tidsmessige, og derfor ikke tilfredsstillende tidens krav til legemets naturlige bevegelsestrang og klærnes hensiktsmessige nytte og behagelige oppgave, og derigjennom skaper de en nervøs atmosfære av uvelvære og en asosial og illegal innstilling overfor håndverkets mestere og de ledende i landet.»

«Jaha», hikstet jeg med skrivkrampe, «og hva gjør De for å holde dem på plass?»

«Å», han smiler genert hemmelighetsfull, og gløtter mot dører og vinduer. Så bøyer han seg ned mot meg og sier i en faderlig og forrikelig tone: «Jeg bruker bleier jeg, gutten min, etter Vesla mi, de er både greie og behagelige, og så sitter de meget bedre.»

Med et arbedig nikk trekker jeg meg tilbake fra denne geniale løsning, og stemmer mot nye oltr.

Wallén — han må de da vel være passe for? Han er neste intervjuobjekt. Wallén smiler stolt og ser på sin lett bulgnende mage.

«Ja, krruumm, disse buksene, for å si det som det er, er sikkert lagd etter de herrer Trygve Lie og Nygårdsvald's korpus'er, og derfor passer de meg utmerket — utmerket ja, og de varmer til og med min skjeggbevokste navle mot vinterens kalde sno», sier han og lukker seg avvisende inn i seg sjøl og «sitt skjegg.

Nåvel — hvem nå? Da ser jeg en ledig elegant, lang herre foran meg på vegen. Jeg iler etter, for han ser så ubesværet og fornøyet ut. Jeg sier fram mine spørsmål — og «Oh yes, kom an så går vi inn på Kroa og diskuterer saken.»

«De har jo vært i Amerika, Skaars», sier jeg, «var det noe bedre der?»

«Å jarra gitt», sier han mens han smiler hemmelighetsfullt, og etter en kunstpause og etter å ha bestilt en par øl, tar han tråden opp (ikke buksen for den sitter visst som støpt). «Jo, skjønner du — derover altså, der har de noe lurt — og nå ruller han fram for mine måpende øyne en amerikansk underbukse mange fortrin.

«Å nei, å nei! Det var bukser det!» Men for at ikke de mannlige lesere skal bli altfor misunnelige på sine amerikanske kolleger, og for at ikke jentene skal se for seg hvor spektaklelige de er i sine underbukser, lar jeg dette være en hemmelighet, men la oss stemme i et lenge leve for den amerikanske og et ned med den norske UNDERBUKSEN!

Vet De at

Rød-russen 48 har mottatt henstilling fra Kongsbergs grønnessammaer og pappaer om ikke å selge vår avis til Grønnessen, medmindre de er i følge med sine respektive kjedelige opphav.

at Rødrussen vil stille seg imøtekommende overfor henstillingen.

at kvinnen var det siste Gud skapte.

at hun derfor også vitner om en viss avslappelse!

at to kvinner er en forsamling.

at tre er et helvete!

at kvinnen er en eiendom som mannen ikke alltid har bruksrett til!

at hanen er dårlig til å gå på ski.

at grunnen til det skal være at den ligger for mye på tuppene.

at under en bridge-aften forleden oppnådde en av spillerne å få hele 14 stikk.

at det forholdt seg slik at det 14de var hvepsestikk.

at en mann her fra Bergstaden hengt seg i går.

at årsaken var hans kone.

at hun for noen år siden leste en bok som het: «Et barn blir født!»

at hun like etter fødte et guttebarn.

at hun et års tid etter leste: «Tvilling-fødselen» av Gerhard Bell.

at hun kort tid etter fikk tvillinger.

at hun på det tidspunkt mannen hengt seg leste boken: «En nasjons fødsel».

at ordet Russ egentlig ikke skal ha noe med rus å gjøre!

at Metanol visnøk skal være et effektivt middel til bekjempelse av grønnessen og likesinnede!

at det har overvintret atskillige gauker på Kongsberg i vinter.

Redaktør Syvertsen fra Trangvik tilflytter Kongsberg

Vi har i lengre tid hørt rykter om at den gamle og velrenomerte redaktør S. Syvertsen fra Trangvik har aktert å fraflytte sin hjemby, for å nyte sitt otium på Kongsberg. Og her forleden dag fikk vi oppleve ryktets sannhet. Redaktør Syvertsen ankom til byen med en av statsban(d)enes rumperistere.

Hele byen var naturligvis på pletten, og foruten et par tre generasjoner av pølseselgende Bommen'er, samt Frelsesarmeen, såes også flere av byens honoratiorene, så som dyrepsykolog Ola N. As, partimedlem Wahlø, funksjonær ved Kbg. hjel-

pefengsel, Ola Engh, og avgående kinoforsyrer Wallén.

Idet den lange rumperister peset seg inn på stasjonen, stemte Kbg. mannssangforening i med: «Den norske sjømann er» — (Første gangs framførelse?)

Formannen i mottagelsesnemnda lyrikeren Ola N. As, ønsket den sagnomsuste redaktør velkommen: «Vær velkommen til denne stad, i hvilken jeg kroppslig selv har bebodd i adskillige år, mens dog sjælen svang seg i høyere sfærer, der dyrenes og min sjel svinger seg sammen på vingehesten Pesugas til

å danner en harmonisk enhet — elkommen — redaktør — til byen, og om I har trang til det, til mitt vakre hjem.»

Etter talen spilte «jern og metall» (som forresten er anklaget for falskneri) H-valsens, og hele menneskemengden sang: «Oss hev gjort kva gjerast skulle». Redaktør Syvertsen takket for den hjertelige mottagelse. Frelsesarmeen avsluttet det hele ved å ta opp en kollekt.

Vi har seinere besøkt Syvertsen, han har naturligvis tatt inn på byens eneste førsteklases hotell — Strøms pensjonat. (Fram hospitis hadde dessverre ingen ledige plasser.)

— Hvorfor flyttet De fra Trangvik?

— Jo, tror De ikke at Myndighetene begynte å forandre paa enkelte Ting dernede. Bl. a. byggede de nye Skoler, nye Doer, samt Svømmehald og Festivitetlokale. En sliq reaktionær Politikk kunde ikke tilfredsstille en sliq rettskaffen Borger som mig, hvorfor jeg strax reisede til Kongsberg, hvor sliqt aldrig kan finde Sted.

— Nei, vær trygg. Hvordan liker De Dem her, forresten?

— Stralende! Her er som i Trangvik i de gode gamle Dage! Jeg trives udmærket, men det er dog en Ting, der har opprørt mig til hunden af mit Hjerte, (han ble morskt). Jeg har faktisk tagt i nogle Exemplarer af LAACENDALSPEKTEN og KONGSBERG (sikkert) DAGBLAD, og det er skummeligt, ja en niddingsdaad, men disse Blade er jo simpelthen Afskrift af — TRANGVIKSPOSTEN!

Vi får beroliget Syvertsen med at hans nabo — Sagfører Bommen — sikkert lager en rettssak av dette, hvis ende sikkert må bli til hell for den gamle Trangviksredaktør.

DET FØRSTE KYSSET

(Den første trynsleiken)

Det er sommernatt. Et loddent tussemørke leker gjemsel mellom de dype skyggene i rommet, gardinene flager lett i sommerbrisen, og den milde luften stryker kjærtegnende rundt det unge paret i det flimrende halvlyset. De sitter inne i den dunkle sofakroken, meget unge — do, forelsket.

Det er med slike forestillinger den uvitende russ går opp til den alltid imøtekommende Eskerud for å få en uttalelse om inntrykk og følelser ved det første kys (trynsleikja).

Alvorlige trer vi inn i fam. Eskeruds dagligstue. Lektoren er i ferd med å vaske «småen». Ellersat Eskerud har lagt bleia på, tar hans kone den lille med inn i det aller helligste, og vi får Eskerud alene. På vårt spørsmål ser vi (skam)rødmen langsomt dra seg oppover mot luggen på vår bolde «lærer», og han får noe drømmende i blikket som

vi kjenner så godt fra norskstimene når han legger ut om våre store diktere. Eskerud skotter redd mot døra som hans kone nettopp har forsvunnet bak. Etter å ha satt brillene godt til rette inne på følehornet kommer det noen lyder langt nede fra det indre, mens han tar sin kjente bevegelse med hånden. Så bøyer han seg fortløft ned mot oss og hvisker høytidelig: «Jeg har aldri prøvd det! Men dikterne skriver jo så mye om det første kys (trynsleikja)» Han begynner med Wergeland og fortsetter, mens han fletter inn litt psykoanalyse. Han er alt kommet til Garborg da vi forstår at vi ikke kan høste noen erfaring av ham.

Vi styltirer oss stille ut mens «vår venn» ennå står og legger ut om hva våre diktere sier om det første kys (trynsleikja). (Han har kommet til Kielland nå.) Nei, her var

det ikke noen hjelp å få — det er det selv-opplevde vi skal ha tak i.

Røde i toppen gyver vi på frk. Aspesæther. «Nå, hvordan føltes det?» spør vi. «Tres bon», svarer hun meget sakte (?), og vi så hvordan hun myknet i knærne ved minnet over den gode gamle kvelden. Vi siterer da av hennes uttalelser vi oppfattet (deseren har sikkert hørt om ertesekken): «Han tok meg», jeg husker det som det var i går. «I sine armer, presset sine «leber» mot mine, og så begynte det å suse i hodet mitt, og samtidig føltes det som mange tusen nåler forsiktig ble stukket bortl meg, det var alt, for da svimlet jeg av, og siden har jeg som dere kanskje vet, holdt meg borte fra det sterke kjønn.

Beruset av den velvilje og forståelse vi ble møtt med kaster vi oss over neste «offer», nemlig frk. Olga-Lo. Da hun hørte ordet kys (trynsleikja), tente hun en sigarett og røykte den ut i to drag, så kom svaret: «Det var for 35 år siden, i rus(s)tiden», hun snakker hele tiden i fistel, «at jeg sammen med noen venner og (inner) skulle til

en hytte 3 mil fra byen. Vi tok hestedrosje til hytta, og det var meningen at vi skulle være der til dagen etter. Da det led på kvelden og vi hadde fått litt «innabords», begynte de bolde kavalere å vise seg fra den riktige side. Det var vår, og hjertet mitt slo med dobbelt fart, ved tanken på at i kveld kom det til å skje store ting. Jeg hadde knapt tenkt tanken ut (lang ledning) før jeg følte en varm, lodden hånd rundt halsen som bøyde meg ned på sofaen vi satte på. Dermed var det gjort. Mine overspente nerver sprakk, men heldigvis, jeg overvant snart mine følelser, trakk på meg gummistøvle og sprang hjem. Jeg har aldri kommet meg etter den kvelden», føyer hun til, og slenger stumpen i golvet.

I mellomtiden er frk. Kjennrud kommet i nærheten, og vi kaster oss også over henne, men tross alt med en viss skepsis, og matematisk sett har vi rett. Først forklarer hun det rent geometrisk, men hun kommer til at analytisk er det lettere. De to mennene som møstes

Forts. side 10.

KONGSBERG- RUSSEN 1948 (Strykeorkestret)

(Regnet fra ytre høyre)

SVEN BRÅTEN

Sven er russeformannen vår. Han har mange gode egenkaprer som gjør ham godt skikket til dette viktige vervet. En av dem er at han holder hodet så velsignet klart i alt knaset av kruit, atombombenrusa og hisslige gemytter som klassen vår er ladet med. Han har dessuten stor evne til å si tørre ting -- så de blir vittige, noe De nok merker eller merket i russetalen, og som alle leser og elsker. Han holder seg kun som leder i russeformannen. Hans gløstevne er utvilsomt -- fra fraværberetninger til kollektinnemalier for frisesermeren, så en skjønner at det er en mange-artet kar, og vi følger villig i hans spor i russetla.

HELGE RØGNRUD

er taus og innlåst, og med et fæl vilje tromper og leser Helge seg fram. Men han har da veit og gudbevares, for en pøgger seg ikke til slike karakterer som de Helge har. For øyeblikket har han hindula, og han formelig sikler når han tenker på en riktig bensinlukende, oljeføvelende, skranglende russebil. «Baw Our Souls».

OLAV TVEITA

er en stille, traust bondegutt. Han er et arbeidslevr, og når han blir spurt, er det sjelden han ikke kan svare, og da som oftest beadijupe svar, som vi andre enten ikke forstår eller ikke harer, for Olav har den evnen å kviske sine eller sine svar. Han er et dyktigsmester på

skolen, men de som har sett ham på heimvegen, vet å fortelle at da har han ei diger snadde i kjefsten, og riktig røyklegget vegen til bygda, -- så han har vel sine laster han også.

OLAV RAMBERG

tar alt med et flir, kaldt og rått, og tar verden skure. Han tusler og rusler rundt i byen om lørdagskveldene på jakt etter mørke, kjølige (?) pikobørn. Han er glad i en tar over tørsten, og derfor den fedte

HANS L. MYHRA

Han er engelsklinjas lyse hode. Han er sta som bare fan, men en vittig og grei kar og godt likt av både lærerne (nesten alle) og elevene, noe som er nok så sjelden. Han har et kjel fra byen og har det bra, dessuten skal'n til Amerika, og det er det jo'kke alle som skal, og han gleder seg mer til etter russetida en til a'.

LOVGREN, ODDVÆR JARLE

fedt, dopet og konfirmeret. Han har gjennom disse stadier utvikla seg fra en kettel, matrosdresbeledd rennerunge -- til skuespiller, verdensmann og trofast førsteleiker, roller som han mestrer med stor dyktighet. Vi som har sett'n Oddværgjennom de siste åra, vi bare undres og gleder, særlig vi i redaksjonen, for han har en guddommelig evne til å lage vittor av tørre ting, en fin-fin ruse.

ODD HUNSTAD

Han e notisnening, han Hunstadsleide sine.

Mangler byen
en god restaurant, sier De?

Da har De neppe besøkt
Café Westminster

ERLING ELLEFSEN

Møbelforretning.
Telefon Kongsberg 134.

Godrun Stordalen

17de Maigaten.

SIGURD BORGE

Kolonial.
Nymoens Torv - Tlf. 235.

Kongsberg Samvirkelag

FRIKK KONDITORI

17de Maigaten. Telefon 109.

HOTELL NORGE

17de Maigaten.
Telefon 334.

Gurine Halvorsens etf.

Sko og konfeksjon.
Telefon 87 - Nymoens Torv.

CENTRAL KAFE

Nymoens Torv.
Telefon 398.

Kjøp solid i «**SOLID**»

Skotøymagasinet på Nytorget

Slik gikk det til

I Kongsberg Krøs havestue satt Lyve røde og diskuterte saker og ting. Stemningen var stor, tror jeg, for rett som det var høstes forferdelige latterbrøl som herolsk brøyter seg gjennom det seige røykleppet som lå over rommet. Boswick satt og smatta røyklufta i seg, mens hans seige nikotinklør klasket i Tico tico'sk rytme mot guitarens dirrende strenger, og tonene dens vibrerte i den lodne røyken og kilte seg inn på stigbøylen, mens gule drypp lå igjen i mellomprets svale ganger. Et sted hvor to vegger møtes, på en divan, satt Oddvar og Inger. Sukk fra romnets fjerne krok, sukk som de en grls lager når den slikker trynet i ei nyfylt tro, steig fra denne selvsamme krok og forplantet sine hissende lyder til ennsomme ørsers elere — så deres hjerter svulmet og blod ble pisket i heftige slag til deres unge, lengtende hjernegrøl.

Svein anstrengte sin russeformannske hjerne, så store, heite drypp fra hans furete panne kilte seg ned langs halsen — videre — videre, og snøen fra støvlene smeltet i raskt tempo i den bitre saltlaken.

Red. og kollega Myhra stirret med rødkantede øyne mot en stumps matt glødende glo, og tobakkens djevel reiv han i hjertet til hans ristende fingre grådige kløyvde den hylte masse, og gloen forsvant til den bluset opp mellom hans fyldige, sintelige læber.

Ellingsen — a kjære Svein, prøvde sine hurtig voksende vinger i den flotte luften, og svevde i helig, forferdet ro over våre hoder. Men det var bare hans ånd som levde blant oss, for hans legeme var i hans moders shop på torget.

Hese stønn og svake pust steig fra de andre åndsbrødrene, da med ett blei det stilhet:

En usynlig røsts kjølige tale seig som flytende ispinnekrem mot de heite pännene, så klar og kjølig at den låkete lufta fortettet og regnet ned over våre utstrakte føtter.

Sveins ånd forsvant fra den dårlige flyve- og kamufulasjedyktige lufta, og spente åsyn lyste mot den klare røst. Bitte tøyde seg fram og gurglet seg i den, mens Hundstad lot den risle nedetter ryggen —

— og røsten fortsatte — og ei halv ei til det beste navnet på avisa, og ei av samme slaget til det beste innlegget. Sjel følte jeg «bacchus» forlokkende makt dra meg i høgre hånds skrivklo, og tunga skreik som et lite barn i min tørragte munn. Som det siste sukk fra en tysk gassovn hørte jeg Rolf ånde ut, mens fingrene hans automatisk spilte «give me five bottles more» og «I dream of them every morning — night», og endog Walléns late øyelokk glei opp med et klikk — omtrent som det fra en skrukorks siste vri, før den glir løs fra den deilige halsen, og han famlet sammenbitt etter sin skrivende pinne, mens han i stigende styrke ba til sine tusen avguder der vest på Notodden.

Ramberg klukket lydløst under divanen hvor han lå og nistirret

Det første kysset —

Forts. fra side 7.

er x og y, og den korteste avstand mellom to punkter er den rette linje, regnet fra tungespissene. Hun forklarer oss nemlig at hun var så begeistret for tungekysning etter det hun hadde lest om det, og hun hadde bestemt seg til å bruke det; dessuten hadde hun lure-trent med en råtten potet, sa hun. Hun fortalte videre: «Jeg hadde vært sammen med en gutt i 9 mnd., og jeg forsto at jeg kunne ikke motstå ham så mye lengre. Så en kveld jeg kom fra en matematisk forelesning, møtte han opp og tok meg i sine armer, og førte sin munn mot min. Da det var to millimeter igjen, følte jeg at det var noe som ikke stemte; jeg slet meg løs og sjakk. Nå har jeg imidlertid funnet feilen; volumet av min forsøkspotet var ikke det samme som hans munn. Nå tør jeg ikke våge et slikt forsøk mer; det kan koste meg hele mitt liv å finne en eventuell feil.

På hjemvegen møter vi den alltid smilende lektor Skaar: Du er vår reddende engel! «Håssen likte du det første kysset, du?» spør vi. «Ha, ha!» Lektoren slår latterdåra på vidt gap. «Hå, jöss, det skal jeg si schmakte. Jeg var vel ikke mer enn tolv år den gangen.» sier den håpefulle pedagog smilende. «Det var en lørdagskveld jeg hadde vært på kino med et kjel. Filmen var naturligvis av den vanlige sorten med kjærlighet og tilbehør, og heiten og heitinnen som fikk hverandre til slutt. Dette så jo jævla flott ut, synes jeg, og som den handlingens mann jeg er, gikk jeg til angrep straks vi var kommet opp mot Gamlegrendsåsen. Jeg tok jenta inn til mitt brede bryst og satte kjeften i a' og sugde til av alle krefter. Da blei a' borte, gitt. Har aldri sett a' siden jeg, men schmakte gjorde det, ikke schmakte om annet!

NATT TIL 18. MAI

Mel.: Hu hei! kor er det...

Hu hei! kor er det vel friskt og lett opp-i senga!

Her leikar kvinnen i kåte sprett opp-i senga!

Og foten dansar og auga ler, og hjarta kveikjande hugnad fætt opp-i senga! — Opp-i senga!

I dyna starvar du tung og heit, opp-i senga!

Kor fint her er, ikkje nokon veit, her i senga!

Ditt auga flyg over nut og tind, Det er som flyg det i himlen inn
∴ opp-i senga! ∴:

Og når no bæe til kvite gjeng opp-i senga!

då reiar Amor opp i si seng under senga!

Då gidrar alt i ein strålestraum, og hjarta sveipar seg inn i draum
∴ opp-i senga! ∴:

på Bitte og Walléns deilige legger, og tørre struper hvor — «Jeg skal vinne, og nattens mørke slukte 20 heimoverhastende håp, for nå sku' det SKRIVES.

FRA LESEKRETSEN

Angående forsvaret
og de primitive midla!

Je vilde benytte anledningen til å si noen sannhetsord om det ovenfor nevnte, bygd på et langt erfaringsmessig grunnlag — dem primitive midla medregna.

Men for å bynne med forsvaret, det militære altså. Da je-for ei tid sia så at Stortinget hadde bevilga 100.000.000 kroner til militærvesenet, kan je itte si annet enn at je blei glad. «Nå skal du se det skal bli råd med å be med a' Petra på kinematografen au», tenkte je. Men den gang ei sa'n Tordenskjold, Itte ett øre, du, fekk je. «Det ska brukas tel forsvaret», sa dom da je spurte. Akkurat som itte je er forsvar godt nok. Nei, itte penger, men ei ny muskedunder sku je få. Kan du begripe å je ska med ei muskedundre, om dom byner å slåss igjen? Kommer amerikanerane med atombombas si, så kan je deggerm snurre meg like godt gjöra mi plikt mot konge og fedrelandet med en gardstauer i hanna. Je sku da daue med like stor øre for det. Og om russra sku komma, ja da er vel ljaen hime på Sorum like bra som sigden, sku je tru.

Men regjeringa og han Hauge mener vel det er best å dilte etter rova til de store gutta. Jøssu namn, han Marshall kunne nekte at vi fikk del i hjelpa hans, dersom atte vi itte tenker mer på forsvaret enn på gjenreisninga. Det får litte hjelpe om vinninga går opp i spinninga. Nei, det er for gærnt med dom 100 millionane. Tenk om je og a Petra hadde fått dom i stedet. Med dom kunne vi gått over 30 millioner ganger på kinon, eller bygge et flint lite røtt hus og fått en masse onger. Akk ja, August.

Men for å skrive litt om dem premmetive midla til slutt, så vil je bare kort og godt si at dom er fine. Til gamlehjemma og disse høg gamle, uttørka fruentimra som sender «folkekrev til regjeringa» vil je bare si: Bry ders itte med no de itte har greie på og itte har prøvd. Takk for oppmerksomheta og spalleplassen.

Underdanisk
nr. 91 Stomperud.

Hva nå?

Hun strekker kroppen, den unge due,
sa brystet spennes og står i bue,
o. tørt banker med mange tanker
— hva nå?

Han ser på gutten,
han sitter stille,
han betrakter den unge, ville
jentekroppen som står i bue,
for den har gått ham totalt til hue
— hva nå?

Da hiver hun seg i guttens armer,
han føler kroppen —
du som den varmer,
og jenta hvisker, mens kroppen
rister
og stemmen brister i fistel —
— HVA NÅ?

Russens program

17. mai

(SLITET BEGYNNER)

Tikk-takk

Tikk-takk

Fi-re

Fi-re

Klokka ringer

knirk — jesp

jesp — knirk

snork — — —

— Kvant på jire.

Knirk — jesp.

— A, jaen!!!

— Hofteholder

strømpestrikk —

underkjole —

buksesmikk! —

Ti på jire

fem på jire

tre og to og et på jire! —

Non' og tyve

røde luer — —

like mange

trøtte huer! — —

Russebil og illrød maling —

Byen får sin overhaling!

— Maling!!! —

Rundt på alle vegger

Russen klatrer fram

— som klegger —

klistrer sine røde lapper

rundt på byens mange

sjapper!

Noen raser!!! —

— Andre gråter!!!

«Stilt med slike

dumme låter!

Intet hjelper når

vi kommer — —

husk!! Det er jo russ —

og sommer!»

Og så de

stakkars lærerne! —

Aspesæther og'n Esp — —

trøtte fjes og lange jesp —

Dagfinn og hu Julie —

opp på hevet tå —

ikke fred å få.

— Sure tryner —

blikk mot varme underdyner

falske smil —

— mot «vårs» og

og våres bil.

Lærer etter lærer

— ut av sengevarmen —

vekket av den føle larmen.

Se så — nå er det gjort!

Russeskrik

lårnekvin —

mot mat — og gløpøp vin.

Klokka går —

og vi trår

opp til Greger og hans fru

— Klokka har blitt sju! —

Hungrige blikk

— sikkell — —

Praten stopper

mens vi propper

maten ned i magesekken —

Mat — mat!

Atte — åtte!

Noen går

— de må på —?

Andre strekker seg og jesper.

Pudder — leppetift —

Røyk — og lærkegift

— Klokka går —

vi går med — —

Grønrruss — grønrruss

He — he — he!

Småe barn —

og glade smil.

Alle trækker — uten hvil.

Det er deilig å ha fri —

men nå er klokka ti!

Så går vi

sakte rundt —

masjon er jo så veldig sunt.

Stenstrup og han Gud-munn

(Svein han også kalles) —

— Taler — —

Så fri en stund —

og middagsmat

— og dram og tulleprat.

Klokka drar seg

fram mot jire — —

da skal formann Bråten lire

russetalen av.

Store ord — småe ord.

Mye kjæft — og hylekor

av russen åtteogførr!

De grønne tørker schnørr!

Kjøp russ-avis-De!

Kjøp russ-avis-De!

De to tusen stykker rives bort.

Uhyggelig fort.

Og tiden er

kommet —

da vi skal feire

17de mai i

Helge-reiret på Storåsen. —

En dram —

og nok en dram —

og hikk og hei:

«Du får leve så vel —

mens jeg kjenner deg!» —

Tiden går — —

vettet forsvinner —

tussmørket rår — —

er her noen kvinner?

Tiden liker — —

— skjevt perspektiv — —

— Russ'eliiv! — —

830S.

Russe-dåpen

I går, 16. mai, vart Russen høgtidsamt primsigna. Teksta for 17. mai vart lest opp av formannen (Snorre: «Eirik Blodøks' Saga, 13. kapittel og 13. vers):

«Og da det lei ut på våren drog dei i herferd, sume drog i austerveg, sume i vestarveg. Dei herja og brende, drap og rana så blodet flaut i stride straumar. Og der dei fór fram ha folket: Fri oss frå barbarane sitt raseri. Denne kongen det er tale om her vart dei og høyrd, for ut på sumaren fór dei alle til Valhall og så var dei ute av saga.»

«Skål.»

Formannen kommentera så teksta:

«Eg tykkjer denne teksta høyrer så godt for oss her i dag, for i morgon dreg me ut på ei liknande ferd i Kongsberg sine rolege gater. I staden for blod vil her flyta raud maling, gråt og jammer vil høyrast og skurehøtta vert dregen fram til forsvar. Heller ikkje er det truleg at fiendane våre vil verta eit hovud kortare, meir truleg er det at dei vil få ein lang nase.»

Før me skipar oss til ferda og gjeng over til primsigninga vil eg spørja Dykk om ei sak:

«Vil de gjeva på båten folkeleg tenkjemåte, nattesvevn, grønrruss, og sakteloss drama?»

All russen svare skal
Så tok primsigninga, si.

Hemmelig bordell

Fortsatt fra side 3

Ja, var det ikke det vi tenkte oss med én gang. Denne artikkelen lokket Dem til stygge tanker. Kjenner vi Dem for rett, kastet De Dem med villt begjer over den. Folk snakker jo så mye om hvor umoralsk russene er, og De tenkte selvfølgelig at her skulle De få se noe riktig grovt eller noe riktig russisk, men som allikevel ville gi Dem en viss tilfredsstillelse. Deres øyne for antageligvis nedover siden for snart mest mulig å finne navnene på de «impliserte», ikke sant? Men, dessverre, vi kan nok ikke varte opp med et eneste ett. Ikke sann å forså; vi kunne jo meget godt ha laget en delikat og ondskapsfull historie av denne artikkelen. Men vi gjorde det ikke!

Hva skal vi så tro? — Kanskje er ikke russene så ille som De og mange andre vil ha det til? — La oss komme med et forslag: Enn om De tok litt mer vare på Dem selv og Deres egen tankegang, enn å ha så stor omsorg for andres? — Tenk iallfall litt over dette, og så ønsker vi for Deres vedkommende at Tyril-Hans snart kommer med sitt neste nummer så De får erstatning for den gløden vi berøvet Dem. — — —

FUNNET

2 flasker ekte skotsk whisky (White Horse) funnet i Melkevegen (tidl. Gauk Street). Den ærlige finner er A. Thørseth, Elkervegen.

Farver fra Rudin
skinner som rubin.

BRØDR. LØVER

Kolonial — Mel — Fetevarer. Utsøkte kaffesorter.
Nymoen. Tlf. 210.

FRAM HOSPITS

Telefon 39 Nymoen.

Godt utvalg i
TOBAKK OG SIGARETTER.

A/S Andreas Amundsen.
Telefon 483.

Min slakterforretning anbefales!

GUDRUN SCHERDEN

Ruth Borge

Dametrissalong - Telefon 637

KJOLESTOFFER, UNDERTØY OG GARN.

M. FJERDINGSTAD
Telefon 102.

Egil Rørås, Stempelfabrikk.

Bussedalen. Telefon 693.

ULEFOSS JERNVERK

CHR. BORGE.

Dette tomrom
utfylles av

bakhandler *Georg Suerdrup*

OLAF SØRENSEN

Bakeri & Konditori
anbefales.

EN LEK MED DØDEN

Da det ble tvilt på matematikkens lover

Russens matematikere har i lengre tid vært sterkt opptatt med et høyst besynderlig matematisk fenomen som befinner seg på Sandsværmoen. Det gjelder et hus, et gammelt, merkelig sådant som synes å trosse alle naturens lover. Russen har foretatt en del målinger og beregninger; resultatene er forelagt og kontrollert av vår fremrakende matematiker og fysiker Julie Kjennerud. Allikevel — en fell der være, for etter beregningene viser det seg at huset må styrte sammen — men det merkelige skjer — det står, dag etter dag!

Våre matematikere får ikke fred; de må til bunns i fenomenet for igjen å oppnå sjelefred. De beslutter seg da en dag til å oppsøke eieren av dette mystiske hus, herr Einar Berge. Vi nærmer oss huset med megen angst og beven. Skal tro om det vil styrte i dag??? For ikke å friste skjebnen holder vi oss på motsatte fortau da vi nærmer oss fenomenet. Skal vi våge oss inn? Det blir foreslått at en går inn, mens de andre holder et skarpt øye med husets bevegelser, samtidig som de kan opptre som hjelpe-mannskaper om uhellet skulle være ute. Dessverre, foreslaget blir ikke godta. — Ingen tør våge sitt gode skinn ved å sette beina over de dørtersklene som ikke er der. Vi fatter da en beslutning om å danne et talekor i sørbødig avstand fra huset for å tilkalle eierens oppmerksomhet. Vi brøler av våre lungers fulle kraft:

Einar Berge!!! Kom ut av din bolig, at huset ditt står er aldeles utrolig.

Ingenting hjelper, — ingen Einar viser seg. Skal fenomenet forbli uoppløst? Nei, heller dø! Et matematikkgeni er villig til å ofre sitt liv på vitenskapens alter. Et tau blir bundet om offeret, så han kan trekkes ut om ulykken skulle være ute. Han går blek, men fattet inn under det sal-ryggete tak, mens han hele tiden holder pusten for ikke å forstyrre den likevekten som i følge utregningene ikke er der. Alt går bra, med unntak av at han et par steder trår igjennom golvet. Han åpner en dør — og det fenomenet som har voldt oss så mye hodebry er med ett slag oppløst:

Einar, stakkar, var nok forhindret fra å komme ut. Den gamle avlegampen hans har endelig kommet til nytte; den står midt i rommet; på ryggen sitter han Einar og støtter med sin brede nakke den gamle mørke, salryggete bjelken som etter matematikkens og fysikkens lover skulle ha brutt sammen. Vår modige venn, snartenkt som alltid, griper en av de mange løse bjelkene i golvet og lar denne avløse herr Berge. Et stort befriende sukk høres, og Einar kryper nå ned av hesteryggen. Den høyst trykkende stemning som i flere dager

hør rådet i huset er med ett slag borte. Han inntar sin vante plass på divanen; alle sammen blir budne inn, og vi får oss en hyggelig prat i hans luft(ige)-slott. Vår matematiske forskertrang er imidlertid borte, men husets historikk må utvilsomt også være interessant? «Kan De fortelle oss hvor gammel dette huset er?» våger vi oss til å spørre. «Ja», sier han med sin grove bass, «det tør jeg ikke akkurat si, men jeg tror nok at jeg med sikkerhet kan si at det var etter Kristi fødsel!» — «Fantastisk!!!! — Da må vi si det har holdt seg ualminnelig godt», utbryter vi. — «Ja, men så er det heller ikke blitt flyttet en takstein på huset siden det ble satt opp», tilføyer han med en snev av stolthet i stemmen. — «Fantastisk», utbryter vi igjen. Da vi har fått summet oss litt igjen, våger vi å komme med ennå et spørsmål. «Dette huset som representerer en så høy historisk verdi, har De utvilsomt en høy brann-assuransé på?» — «Tja», kommer det litt forsiktig, «det vil si jeg hadde en gang, men nå har jeg heller tatt en stor livsforsikring!» Vi nikker forståelsesfullt. Berges bemerkning har imidlertid minnet oss på at vi ingen sådanne forsikringsregler har tatt, og da et lite vindpust får det til å knake i bjelken vi satte opp, trekker vi oss skyndsomt, men dog forsiktig tilbake.

Moralen ingen er, men kunne være den:

Pass deg selv og pass din rygg, du kan aldri være trygg!

Fantastisk.

De røde bilser de grønne

Grønrruss, grønrruss langt der bakte
tåtesmukk og bløtekake
snørr og færer, buksebleier
Møllers tran i store skeier
Aldri tør de glasset heve
rødruss, rødruss lenge leve.

GAMMELT NYTT FRA FORMANNSKAPET

Under debatten om rådmannsstillingen har Edv. Ulleberg (Bella Kuhn) ordet: «Je skjønner itte atfer no'n stemmer imot'n Walle. Under kuigen var det itte en mann som skaffa så my' mat til by'n som han. Russen undrer seg: Hvorfor søkte ikke Ole Eng på rådmannstillingen?»

STOR SENSASJON!

A. Thorseth og Co. har slått Røald Amundsens norske rekorder i polflyging, idet de i de siste år har fløyet fra Pol til Pol uten et eneste avbrekk.

Grønnrussen avslørt i går kveld

Grønnrussformannen Henry Kalleruds program for seg og sine papenheimere falt i rødrussens hender

I går kveld ved 19,30 tiden fikk vi den gledelige nyhet i hende at vår utsendte journalist Rulle Russ hadde lyktes i sitt forsøk på å avsløre grønnrussens 17. mai program. Vi vil nå la Rulle Russ selv berette om saken:

Beskjeden kommer.

Jeg satt og halvsov bak rattet på Asmadunken, som stod parkert ved jernbanestasjonen, da den trådløse på das(s) (1)-bordet begynte å tikke. Det var en kode fra hovedkvarteret og lød: «Se etter i kälåkeren. Det største kälhodet er størst. Lag Stuing.» Beskjeden var klar som blekk, den betydde: Finn ut hva grønnrussen har fore. Dra til grønnrussformannen. Send melding.

Asmadunkens utprøve.

Jeg så på tambakken, den viste 19,05. Det var ingen tid å tape. Klampen i bänn. Stenstrup blir blek. Kjører slalåm mellom hullene på Nybrua. Ei kätte og ei bikkje dau. Kinoen passerer i rasende fart. Det lukter svidd på Rådhusjørnnet. Folk på Møllergata blir oppskaket. Farten akseleres ned — Asmadunken står i dekning et sted i Svinegropa.

Hva Rulle Russ så i vinduet.

Jeg var på fiendtlig territorium. Alt var stille. Bare ei enslig (lomme)lerke ga av og til fra seg en lyd. Jeg gjorde et raskt framstøt mot Kalleruds hybel, mens jeg hele tiden passet på å få grønske på magen. Det lyste fra kjøkkenvinduet, og jeg hørte små lette skvulp, som visstnok ikke skrev seg fra den lerka du veit. Her må handles hurtig, tenkte jeg. Terningen er kastet. Og jeg strakte hele min mannlige korpus i full lengde opp mellom rabarbratrærne. Med en lett og fjærende gang nådde jeg bort til vinduet og myste inn i det skarpt opplyste rommet. Mitt øye søkte etter de grønnes Führer, og fant denne børte ved springen, hvor hans vertinne vasket ham i ørene. Jeg kjente jeg rødmet og måtte for et øye-

blikk slå blikket ned. Men *noe måtte gjøres*. Stunden var beileilig, og jeg *tok en runde rundt huset*, mens grønnkålen blei vasket.

Rulle Russ finner Grønnrussens 17. mai program.

En rask orientering la for dagen hvor barneværelset lå. Hvordan jeg kom meg usett inn skal være en hemmelighet mellom oss profesjonelle. Inne på formannens hybel var det som på barneværelser flest. Foruten

Har De hørt

- om kråkeskytteren som fant kråkefot!?
- om løveskytteren som fant løvetann!?
- om medisineren (farmasøyten) som ble gift!?
- om byggmesteren som fikk tømmermenn!?
- om drankeren som var glassmester!?
- om tømmerhoggeren som var ve(d)modig!?
- om brannmannen som var slange-menneske!?
- om lysanleggsinstallatøren som ble bryter!?
- om vektløfteren som ble lodd-selger!?
- om parykk-selgeren som fortalte hår-reisende historier!?
- om verks-mesteren som hadde verk-finger!?
- om fallskjerm-jegeren som var himmelfallen!?
- om rørleggeren for hvem alt gikk i vasken!?
- om pottemakeren som ble t - -!?
- om gartneren som var senge-lig-gende!?
- om cellisten som ble satt i en-celle!?
- om mølleren som ble maler!?
- om badegjesten som tok seg vann over hodet!?

den store leketøykassen tiltrakk bokhyllen seg min oppmerksomhet. På bokhylla skal folk kjennes, hadde jeg hørt, og jeg kunne ikke motstå fristelsen til å ta et lite overblikk over samlingen. Jeg merket meg blant annet: Rødhette og Ulven, Kula og Kompani og Tyrilhans.

Hvor ondt det enn gjorde mitt rødruss-hjerte, så kunne jeg likevel ikke la være å tenke at her hadde grønnrussen gjort et heldig valg. Formannen vil gå foran som et lysende eksempel og være grønnrussen verdig. I lommen på den nypressede matrosdressen til der Führer fant jeg endelig det jeg søkte: grønnrussens 17. mai program. Det lød i korthet slik:

Programmet vårt.

- Kl. 1/9: Mamma vekker oss og gir oss havresuppe og Møllers tran.
- 9: Grønnrussen (grønnkålen) samles, og skrangler utdeles.
- « 1/10: Bleiene festes bedre, og vi stiller i tog.
- « 10: Vi krabber, skranglene benyttes.
- « 11: Vi kjøper brus for sparepengene våre (kr. 2,31).
- « 12: Smekkene has på og søles til av saftsuppe.
- « 1/1: Vi legger oss i våre respektive barnevogner og tar den daglige middagsluren.
- « 18—19: Fest på morsmelk-sentralen.
- « 19: Barnevognene benyttes igjen.

Jobben var gjort. Jeg ga lerka et slangekys og forsvant fra de grønnes kvartal.

HØRT I FUNKELIA

- A, du må ikke røre meg....
- A, du må ikke røre....
- A, du må ikke....
- A, du må....
- A, du....
- A....
-?

Frk. x til frk. y:
«La du merke til den stille fyren vi passerte nettopp?»
«Ja, jeg syntes nok også det var en Rødruss....»

ditt hjem,
du kvalitet igjen.
denne gang
i sang.

A CHRISEN

forretningene
forsøk da

ERMAN ULLEBERG

IN

an by Dem alt i sportsartikler.

ms Eftf.

onial en gros. Tlf. 13 og 779.

Alt i kolonial.
Tlf. 143 og 241.

Møbelforretning
Telefon 204.

Gullsmedforretning.

TA

Kam, se og bli

Bastialsk mord i natt

Arresten full av mordere

Politiet slår alle tidligere rekorder i hurtig oppklaring. Før politi Møthe St. Olavskorset med buskelyng og tollekniv?

LIKET RØMT – antakelig til Vestfossen?

I går kveld ved 00,00,1 tiden, idet politi Møthe nettopp hadde tatt av seg sine svenske underbukser, og skulle til å iføre seg sin elegante pyjamas, som han har fått av Nasjonalhjelpen, lød det et gruppvek-kende og

FORFERDELIG SKRIK

Det lød som en jaguars skrik på en jamt skränende ørkenstette. Skriket kom fra jernbaneundergangen Ø.S.P. for jernbanestasjonen, antakelig to meter øst for blinklyset, og hørtes over mesteparten av byen. Skriket begynte i en lav, men dog torturisk tone, og endte i høyeste crescendo. Det gikk mellom marg og bein på de som hørte det, og virket fullstendig

LAMMENDE.

Polití Møthe var merkelig nok den første som summet seg, og ringte til politi Juvlid, som ved telefonens litre klemten blei revet ut av den paralyserte tilstand hvori han satt eller stod og suget på sin gråsorte barske bart. Møthe var første mann på stedet, og der oppdaget hans skarpe blikk øyeblikkelig

INGEN PERSONER,

men midt i vegkrysset lyste det i en

BLODIG MENNESKETANN, et forrevet, blodig herrelømmetørkle, et med blod tilsolet herre hårstrå, samt en kalloge. Polití Juvlid som nå også var kommet til stedet, perr jogg, kastet et eneste (bølge)-blikk på åstedet og konstaterte

OPPLAGT MORD

— Endelig, sukket han, og ga så ordre om å arresterte

ALLE MISTENKTE

Disse blei så øyeblikkelig arrestert, i et

RASENDE TEMPO

Det er jo innlysende at et slikt

BASTIALSK MORD

bare kan være begått av de mistenkte arresterte, og vi må gi politiet all mulig honnør for den hurtige oppklaringen av en så vidt vanskelig sak, og i særlig grad må

POLITI MØTHE

ha stor honnør.

Vår utsendte medarbeider har vært på åstedet og fått anledning til å gå gjennom en del av de sakkyndiges forklaringer. Vi bifsetter en del utdrag. Den medisinske kommisjon som består av byens autoriteter på området, er stas-lege Fotstad, Jens Storfossen og meleribestyrer Røed. De har avgitt sin innstilling som går ut på at tannen som er slått ut med brutal kraft, må tilhøre en mannsperson i 15 års alderen, som ikke snyter seg med fingrene og til daglig går med kalloger. Av hårpartiklene i gaten kan en fastslå at vedkommende har

må ha et mørkt hår og liten skalle (måne). Ennvidere fastslo kommisjonens mindretall, Jens Storfossen, at vedkommende må ha hatt vondt i en fot og ha haltet litt. Av tannens utseende etc. hersket det enighet om at «liket» må ha lidd av følgende sykdommer: Influensa, forkjølelse, elveblest, tub. svekkelse, gikt, over- og underernæring, faenskap og alderdomssvakhet. Så en må her

Intervju:

«Jeg jaget
enken til hun
fanget meg»sier fiskehandler
Søren Kristoffersen

Russen har alltid vært meget interessert i å komme til bunns i ekteskapets mange problemer. For å få førstehånds opplysninger valte vi i år å intervjuet fiskehandler Søren Kristoffersen. Han brummer velvillig og betror oss at hans hjerte og hans seng er varme som nystekte slid! — —

Vi går rett på saken og spør ham om han går inn for likestilling i ekteskapet. Han bøyer blygt det stolte hode og hvisker:

«Det vil'a visst ikke ha no' a!»

Vi nikker forståelsesfullt.

«Hva mener De er det mest tiltrekkende ved kvinnen og ekteskapet», herr Kristoffersen?»

Herr Kristoffersen tenker seg om før han svarer. Umerkkelig har vi kommet inn på emnet: Barnerike ekteskap eller ikke. På vårt spørsmål om hva han mener om dette, svarer han, idet han reiser hodet og ser på oss med et par øyne fylt med framtidig faderlig stolthet:

«Ongær vi' je nok ha, men det koster penger å ha for mange. Men

gå ut fra at det dreier seg om en frisk og livskraftig person.

Siste:

Idet avisen skal gå i trykken, erfarer vi at den «myrdede» har meldt seg hos politiet.

Det viser seg nå at det er Tørrseth, som i «våt» tilstand har støtt mot blinklyset, og i fallet slått ut sin høgre hjørnetann. — Lommeterkleet hadde han brukt til å stoppe blodet, og nå vil han ha kallogen utlevert — basta.

Det friskeste lik i Kbg. politis historie, sier Møthe, og dermed er den uhyggelige saken ute av verden.

desse primitive midla som døm bruker inn' på Stortinget er je ikke no' begelstra for!»

Vi synes vi har fått et fyllestgjørende innblikk i den ekteskapelige lykke og avslutter intervjuet vårt med et siste spørsmål om hva han mener er betingelsen for at ekteskap skal bli lykkelig. — Han svarer raskt og bestemt:

«En ska' gifte seg mens'n er ong, og så må kvinnfølket en ska' gifte seg med vøra a' samre alder som en sjø!!! —

«Og De er altså lykkelig?»

«Det sku' bare mangle,» svarer'n Fiske-Søren, «je veit å je gjør.»

Vi takker for intervjuet og nikker oss ut av sildestanken og tor-skelukta. Huff.

DET ER SYND

om pelsjegeren som ble skinnsyk!
om brannmesteren som fikk koldbrann!

om bi-røkteren som ble vane-røker!

om bartenderen som ble beskyldt for opptrekkeri!

om sveiseren som var ku-jon!

om barberen som ble over-høvlet på en ubehøvlet måte!

om hattemakeren som ikke var særlig høg i hatten!

MELLOM GRØNNRUSS

«Er Metanol gift?»

«Vet ikke du, jeg kjenner ham ikke.»

PERSONALIA

Ekteskap må liggås mellom frk. Diana Brast og herr Altfør Iversen. Begge for tiden i Knipe.

☆

DET ER LYST FOR

frk. Jensine Flatseng og herr Olaf Kristoffer Oppl.

☆

DET ER MØRKT FOR

Georg Ulriksen og frue.

INGA AASMENRUD.

Hatter.

MARTHA MYHR.

Musikk — foto — radio.

ALF THORRUD

Nymoens Torv.
Telefon 703.

KARE STEEN

BILVERKSTED
(Tidl. Kbg. Auto)

RESERVEDELE
REKVISITA
BENSIN OG OLJE
Tlf. 225 - 620.

Tobakk, frukt og sjokoladel
Hermetisk frukt!

SINA ANDERS

BERGLJOT BRAATHEN.

Manufaktur- og dame-
konfeksjon.
Storgaten. Tlf. 250.

KONGSBERG GLASSMAG

Barnevogner
Klappvogner.
Godt utvalg!

A/S MUSIKK & FOTO

Storgaten.
Kongsberg.

Krona kafé

anbefales

ALBERT SØRENSEN

Tobakk- og Rammeforretning

anbefales!
Godt utvalg i TOBAKK,
RER OG SIGARETTER.

CHR. BRAGNES
PAPIRHANDEL

Storgaten.

DAMEVESKER!

Ny sommer, ny veske.

SOLVEIG AMUNDS
Kirkegaten.

OLE BERG

• RØRLEGGERFORRETNING •

Ivar Aasen A.s

Se innom oss — før hyllene blir helt tomme.

HELLEBÆK SAG & HØVLERI

Telefon 89.

KONGSBERG-RUSSEN 1948

For's fra side 8.

stad, fra Harstad, mein døffør e hain en bra glunt, og fin eksamen får'an vestt og. Når hain e sint si han: «Nu må du hoille kjæften, di fordømte gorrhysa, din mainnschit der du står.» Men det e'kje nokka å ta se nær a, for det e nu naturen hans det. Hain ska bi flygar, og det bl'an sekkert, for vilje har'an, — og overblikket, så lang som hain e. Så løkke te, Hunstad, der oppe mellom skyan.

☆

ODD REITAN

Han e trønder, sjø, og en riktig rabbagast. Glad i vått og lørt, og glad ellers også, og en koselig og gjennom grell kar. Typen på en jævla russ.

☆

GUTTORM NØRSTED

Han er noe klosset og kantet, men djup som bare det, og stilene hans er Eskeruds skrekk, — rene avhandlinger. Han er en arbeidskamp som fa, og full av ideer. — noen til og med kjempegode. Kvinnfolk og sånt ser han på med matematisk yne, helst gir'n blaffen, og det er jo'kke så rart når'n bor her i byen. (Bæ!)

☆

J. M. ALNES

☆

OLAV LANDSVERK

Han ser noe forsakt og litt underkuet ut, men de som går på Grand og Samfunnet har sikkert lagt merke til ham, når han svinger seg i dansen så svetten renner, og tunga henger langt nede på tredje knappullet. Hans svakhet er qufinder, hans force et godt humør og glede over småting. Lenge leve n'Olav!

☆

DONALD SELLEVOLD

Donald har briller og derfor ser han alle ting på en egen måte. Han elsker hunder og hester, men er ikke uinntagelig for kvinner. Gymnasikken er det eneste skolefaget han ikke forbanner. Er derfor stor og sterk, blir sikkert styggefartlig i russetida.

☆

BOLF PEDERSEN BØSWICK

Han ser så slapp ut at jeg nesten

ikke gidder å skrive om'n, men han kan'ke være så slapp likevel, for slappheta hans er så godt gjennomført at det sikkert koster mye omtanke og slit for å få det til. Rolf er glad i gjenter og glad i dram og glad i fest. Så han er en fullgod russ.

☆

JOHN EID GRØTTERUD

Velernært, kjekk, rolig og kald kar, skarptskårne trekk og en magnet for ømme kvinneblikk. Han er en veldressert (welledressed) skoleelev, pliktoppfyllende og klar, men ikke snar i tanken. Er i alle henseender kresen, men likevel en god kamerat.

☆

SVEIN ELLINGSØ

Svein skal bli noe i forbindelse med Gud. Han burde i grunnen hett Gudmund — for alltid er han nidkjær og prater og tuller om alt det hinsidige. Han har store besværigheter med det 6. bud, da han talltall i sommerferien liker vakre pikebarn i sommerkrud. Nei, tru ikke noe stygt for det er bare se — ikke røre — der i gården. En flink, snill, grei gutt som dessverre er syk

nå — men eksamen skal han ta, og det gjør'n nok sikkert ut.

☆

KAI GREGER

Kai har visse begavelser, han kan nemlig tegne, se bare på den store presentasjonen av elevene midt i avisa, og på lektor Eskerud's skjønne profil! Han pusler og leser litt sånn dann og vann, og bryr seg lite om kvinnfolk og karve. En bra gutt altså — litt egen og noiså kritisk og en iherdig medarbeider til Muse...sa.

☆

TURID HAUGEJORDEN

Turid er fra landet, og det kan en se på'a. Ikke for det at hun har slike rødsprengete melkebolekinn som bondejenter flest, men hun har noe av sånn bonderomantikk over seg — og dessuten er'a trofast mot gutten sin (virkelig sant). Når Turid ikke er opplatt med å lese leker — pugger'a. Og om natta når a sover, drømmer a om 'n Arne; liver si løst.

☆

WILLY WALLÉN

Han er noe slapp — den samme Willy — og han er jævelig god til å pusle under pulten, men dersom

noen går'n for nære, lærerne for eksempel, så sier Wallén rett ut hva han mener, noe vi i klassen setter større pris på enn de ovenfor nevnte lærerne. Wallén og hans kjærlighetshistorier skal jeg ikke gå nærmere inn på (papirrasjonering!), men han har en merkelig evne til å få pikehjerter til å banke for seg — hva det nå kan komme av.

☆

GULLIK KOLLANDSRUD

Ja, bare se på'n. Kåt og gærn; men på en slik uskyldig måte at ingen kan ta seg nær av det. Han er skarp som bare det, og han legger med oppgavesamlinga om natta. Gullik er intellektuell i ordets beste tyding, og en god kamerat selv om han nok har svikta avisa.

☆

INGER SANNESS

Hun er årsaken til Gulliks kåthet, for med sin eggende latter og sit fandenivoldske humør har hun helt snudd opp ned på den slakke Gullik. Oddvar er Ingers tøffel, og den sitter visst godt fast, for Inger spretter og sparker både med armer og bein, så det mest er følsleg å stå til. Siden vi bare har tre jenter i klassen er det godt vi har Inger, for hun utgjør for mange.

☆

KRISTINE GARAS

Bitte har rødt hår og temperament deretter. Hennes HAM er ikke fra klassen, men hun er da snakkandes til for det, uten om lørdagen, for da er a «slapp», og da er'a... Og da kjem del ovidige lengslane yver ho — og hun vrir og vrikker på seg, og har det visst følt. Et ålreit kjel å ha i klassen — sånn stort sett.

☆

ROAR ORMASEN

Lenge hadde Kongsberg ventet på sin Wergeland da Roar plutselig en dag for tre år siden kom drattende ned til oss fra Senjas kolde egne. For han kan dikte — NB! tror han selv! Men han får da heldigvis tid til litt annet enn å dikte og, ikke til lekselesning, men til å være kamerat med oss, pikebarn (damer!) og flaska. Summa Sumarum: En kjemperus(s)!

FREMTIDEN'S TRYKKERI - DRAMMEN

— Jeg har sett ham behandle sin kone på en måte som jeg aldri vil finne på overfor min hund.
— Du sier ikke det. Hva gjorde han da?
— Han kysset henne.

— Hva er det for et svært arbeid du har tatt til med?
— Jeg skriver av ruteboka så jeg slipper å kjøpe den.

— Jeg hører at du har kjøpt deg en ny Rembrandt?
— Ja, du skjønner den andre begynte å bli noe gammel.

Datteren: Han sier at han ikke kan leve uten meg.
Moren: Puh, det sier de alle sammen.
Datteren: Ja, men ikke til meg.